

besparelse, man ønsker at foretage, men den viser sig nu at blive ædt op af administrative omkostninger.

På de enkelte apoteker har der været administrativt arbejde, så man tror, det er løgn, ved den her omlægning. Og det, der i virkeligheden må komme op på et eller andet tidspunkt, er en diskussion af, om de nye medicintilskudsregler er, som de skal være, eller man, som vi har påpeget, skal se på dem igen.

Så er der diskussionen om vores sundhedssektor. I regeringens bemærkninger til sundhedsområdet i hæftet »Hovedlinjer i finanslovsforslaget 2001« står der jo, at regeringens politik er et moderne og brugerorienteret sundhedsvæsen, og at der stadig er behov for forbedringer.

Det er klart, at sådan nogle overskrifter kan vi jo i Dansk Folkeparti kun være enige i og give regeringen ret i. Men vi kan altså også se nogle mangler og svigt i det danske sundhedsvæsen, som regeringen også må være klar over. Man har ikke sørget for, at det danske sundhedsvæsen lever op til de overskrifter, regeringen sætter for sundhedsvæsenet. Ord som »patienten i centrum« har lydt i adskillige år. Vi venter spændt på, hvornår det vil ske, for forårets og sommerens varme emner har jo været svigt på de danske sygehuse. Se blot kræftbehandlingen på Rigshospitalet, som var i fokus på grund af personale, som skulle holde ferie, og på den baggrund måtte kræftpatienter undvære behandling eller henvises til andre dele af landet eller endda til udlandet. Det er for så vidt udmærket, at man henviser til andre sygehuse, men hvem har lyst til at undvære familien i pressede situationer, samtidig med at man lider af en livstruende sygdom? Her synes vi i Dansk Folkeparti, regeringen hurtigt skulle have grebet ind og vist handling over for disse alvorligt syge patienter.

Et andet område inden for sundhedsområdet er ecstasymisbrugets optrapning, hvor der er sket dødsfald på dødsfald, og hvor man var alt, alt for længe om at tage problemerne alvorligt fra regeringens side.

I finanslovsforslaget er der flere hensigter, som lyder udmærket, men vi må i det hele taget på sundhedsområdet sige, at økonomiaftalen mellem regeringen og amterne for næste år ikke rummer det økonomiske grundlag, der skal til for at finansiere det, der er nødvendigt. Derfor må det også være et diskussionsområde i forbindelse med finanslovdiskussionen. Det gæl-

der jo væksten i patientantallet, hvor der sker en tilgang på bl.a. det medicinske område, hvor vi især ser tilgangen af specielt de 60-årige, der frekventerer de medicinske afdelinger på sygehuse. Men der er også kræfthandlingsplanen, speciallægekommissionens forslag til forbedring af den lægelige videreuddannelse osv. osv., og der er anlægskroner i det her, som også må tages med.

Sundhedsvæsenet skal organiseres bedre. Faggrænser skal brydes ned, og der skal udformes flere læger. Der skal til stadighed ske rationalisering og effektivisering af sygehusenes drift. Der skal en mere håndfast styring til i sygehuse, så vi kan få nedbragt ventelisterne. Og det her handler naturligvis også om økonomiske midler, og det er Dansk Folkeparti meget villig til at se på.

Det er de områder, jeg har valgt at prioritere i forbindelse med førstebehandlingen. Der er jo en lang række andre områder i finanslovsforslaget, og jeg skal bare afslutningsvis, for at det ikke kan misforstås, sige til finansministeren, at uanset hvor meget statsministeren puster ham i nakken med alverdens ting, også i forhold til, hvem han skal snakke med, så er Dansk Folkeparti til stadighed parat til at tage arbejdstøjet på og møde op i Finansministeriet, hvis det måtte ønskes.

Og så håber jeg ikke, at det, at vi foreløbig ikke er inviteret, er, fordi finansministeren i virkeligheden har det ligesom en tegning, der var i B.T. torsdag den 31. august, hvor finansministeren siger til fru Pia Kjærsgaard som baggrund for, at vi ikke inviteres med: »Nej, for du regner jo i kroner. Jeg regner i euro.«

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Duetoft som ordfører.

Peter Duetoft (CD):

Jeg er ked af at sige det til finansministeren, men det er jo altså ikke en ophidsende finanslov, den her. Faktisk er den så bred og venlig, at man burde kunne lave et bredt forlig på den.

Men jeg er nødt til at starte med en lidt kedelig afdeling. Jeg ved godt, at den er kedelig, for det lyder så christianborgsk, men faktisk har det jo været sådan, lige siden finansloven blev fremsat, at det, som pressen har været mest interesseret i, var nu, om CD var et rygparti, eller ikke var et rygparti. Hvem skulle vi nu lave forlig med?